

Od Reke. (Babjeverska (?) hudobnost.) Kakor je uže znano, je toča tudi savinsko dolino zadela; posebno pri St. Petru in Gotovljah je veliko škodo napravila. Začela je v Grajski vasi in je segala tik ceste blizu Gomilske, kjer ste njo tudi župnikov zelnik in turšica dobro občutila. Nekateri bedaki pa sedaj, namesto da bi šibo božjo spoznali in se pod njo ponižali, svojemu staremu miruljubnemu župniku zaželen mir kalijo s tem: da mu k poprej storjenemu žaljenju še prav po babjeverskem točo nakladajo, češ, „da njo je far naredil.“ V svoji hudobnosti pa še pravijo, „da ljudstvo tako govori“, — kar pa ni res! — Resnica le je, da svojo sovražnost in mrzenje do duhovnika s praznim izgovarjanjem na „ljudstvo zakrivajo.“ Zviti tiči so res, pa tudi neboté kažejo jalovost svoje omike.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Liberalni poslanci so začeli nekako volilno gibanje. Zaporedom sklicujejo svoje volilce, da njim račun polagajo o svojem postopanju, prav za prav pa, da se njim zopet priporočijo za prihodnje volitve. Tudi znani g. Seidl, voljen od nemškutarjev mariborskega volilnega okraja, je pozval svoje volilce 14. avgusta. Sicer je duhovnike pri miru pustil ali izjavil je nemških liberalcev najtajniše želje namreč: personalno unijo s Madjarsko, to se reče vsa zveza z Avstrije Ogersko se ima pretrgati, edino oseba svitlega cesarja nji naj še veže. Kaj to pomeni, bodemo prilično pojasnili. Samo to dostavimo, da bi po tem takem zedinjene, mogočne Avstrije konec prišel.

Hrvati in Slovenci so namislili 15. avg. napraviti lep pobratimski shod v krasnem Bledu na Kranjskem. Ali zavolj hercegovinske vstaje se je letos stvar opustila. Toda kljub temu je še c. k. deželni predsednik kranjski potrebo čutil, namenjen shod prepovedati. No, Hrvati in Slovenci morajo vendar še itak vrli dečki biti, da se njih kranjski c. k. namestnik toliko boji. Lepa hvala za lepo spričevalo jakosti! — Grdobni nemškutarski list v Ljubljani „Tagblatt“ je tako dolgo psoval na Slovence, da si je naposled noge polo-mil. Bil je zavolj grdega leganja obsojen na 60 fl. plače, njegov urednik pa na 14 dni ječe. Pričali so za njega najsiyajniši nemškutarji: Vestenek, deželni glavar Kaltenegger, grof Korinski, dr. Keesbacher, pa njih pričanje ni obveljalo, padlo je v mlako. — Slovencem jako nevseči Vestenek pride za okrajnega glavarja v Litijo.

Grof Leo Thun je izdal knjižico, v kateri politične misli in zahteve pravne stranke kaj izvrstno in jasno razlaga. Celo liberalni listi so se delu čudili.

V Tarnopolji na Gališkem so morali 27 Judov obsoditi, ker so Kristijanom večidel crknjeno meso prodavali.

Svitli cesar so 214 kaznovancev pomilostili. Med njimi 4 v Gradiški, 12 v Gradcu, 4 v Ljubljani in 2 v Lankovicah. — Dalmatinskim rekrutom, ki so sem od l. 1871. novačenju se odtegovali, so cesar zažugano kazen odpustili.

Madjarski državni zbor šteje 447 poslancev. Med njimi imajo liberalci 329 glasov.

Hrvatski sabor se prične 23. avg. in bo zboroval do sredi sept.

Vnanje države. Laško kraljestvo nenavadno veliko vojnih konjev kupujo, kar gotovo ne kaže — na dolg mir.

Francozi se tako bojijo Prusov, da španskim Alfonzistom dopuščajo kanone in streljivo črez Francosko voziti.

Ker Alfonzisti ne morejo Karlistov premagati, zato so začeli vse po deželi zažigati, hiše, gozde in setva.

Angleži so se z Birmanci v Aziji sprli in bržej ko ne pride do krvave vojske.

Na Bavarskem so zmagali Katoličani pri volitvah in se namislilo trdno upirati vsem pruskim cerkvenim in drugim postavam, ki bi bile sv. Cerkvi in pa samostalnosti Bavarske nasprotne.

Na Ruskem je letina hudo obnesla in po nekaterih krajih se je lakote bati.

Na Turškem se naši jugoslavjanski brati srečno borujejo zoper Turka. Na 8 krajih so njih pretepli in na stotine pobili v Hercegovini. Ali tudi pri Višegradu in Maglaju v Bosniji, potem celo blizu naše meje pod Siskom so Kristijani za orožje zgrabili in Turke zapodili in železnico do Banjeluke zaprli. Iz vseh strani iz Črnogore, iz Dalmacije, iz Hrvatskega, Slovenskega, Češkega, iz Laške in Francoske hitijo ljudje na pomoč.

Srbski knez Milan bo bržej ko ne moral ali Turkom vojsko napovedati ali pa odstopiti. Novi minister Kristič in večina skupščine je za vojsko. Bog daj! Čas je najugodniši, ker Rus, Prus in Avstrijan križem roke držijo, Francoz in Anglež pa si ne upata Turkov podpirati!

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Rim, Neapol in domu.

III.

Prva pot v Benetkah bila je na sloviti trg sv. Marka — srce vse beneške lepote. Štirivoglati, širni prostor je ograjen s cerkvo sv. Marka na desni od kraljevskega poslopja. Na levi strani so druge imenitne in sijajne palače. Po straneh na desno in levo stoji po 7 svetilnikov za plin; vsak sveti na 40 lučic. Eden je na sredini, okoli katerega po večerah godba svira. Na hišah vidi se drugih 200 svečnikov. Kedar vse luči gorijo, se po lepem trgu razliva čarobna svetloba.

Na levi strani trga je ura, vrh katere visi zvon brez strehe; 2 bronasti velikauski človeški

podobi bijete s kladvoma ure. Cerkev sv. Marka ima 5 kupelj. Nad cerkvenim vhodom so 4 konji iz pozlačenega bronu — delo starodavno. Najbrž so bili zlitii za rimskega cesarja Nerona, tistega, ki je dal sv. apostola Petra in Pavla usmrtiti. Čeravno brez življenja, so ti konji vendar prehodili veliko sveta. Cesar Konstantin njih je dal prepeljati v Carigrad. Benečanski vojvoda ali doge (beri dože), slavni Dandolo njih je l. 1204. iz Carigrada spravil v Benetke. Francoski general Bonaparte, poznejši cesar Napoleon I. njih je dal prepeljati v Pariz. Naš cesar Frane pa njih je l. 1815. prignat zopet v Benetke in njih postavil na sedanje mesto.

Predcerkvišče ali atrio je okinčano s krasnimi mozaiki, t. j. s takimi podobami, ki so iz samih drobno rezanih kamenčkov sestavljene tako, kakor da bi res bile slikane ali malane. Podobe predstavljajo prigodbe iz stare in nove zaveze. Nad vratami je slika sv. Marka po narisu slavnega Tiziana l. 1545. slikana. Na tleh se kažejo, posebno odlično, 3 rudeče plošče iz marmorja, ki imajo zgodovinski pomen. Tukaj je namreč nemški cesar Friderik Barbarosa, ki je papeže preganjal, pred papeža Aleksandra III. na kolena padel in za odpuščanje prosil, ter se s sv. Cerkvo zopet sprijaznil.

Cerkev sv. Marka kinči zunaj in znotraj 500 marmornih stebrov. Njih lepota in dragocenost osupne potnika. Tla v Cerkvi so vložena iz raznobarvanega marmorja — prekrasno delo. Očesu se vse vidi kakor z rožicami nastlano. V srednji ladji je zob starosti prvotno lepoto že precej skahal. V levi ladji so se ravno tla iz nova vlagala in sicer po prvotni, izvirni podobi. Delo le počasno napreduje, ker vedno denarjev pomanjkuje. Poprejšna avstrijska vlada je za popraviljanje veličastne cerkve neki vsako leto podarila 20.000 fl. Sedanja laško-pijemonteška vlada pa ne stori ne samo nič, temuč še le cerkvam vzame, kder kaj najde. Tako so se časi spremenili!

Truplo sv. Marka leži shranjeno v velikem glavnem altarju, ktereга krije paldahin ali svilno nebo. Za njim še je drug altar s 4 sukanimi stebri iz alabastra, ki so nekđaj v Salamonovem tempelju stali. Ako luč za steber podržiš, se skozi vidi svetloba. Zanimiv je na desno pred cerkvijo sv. Marka visok zvonik, ki stoji prosto; iz njega se pregleda vse mesto, in je torej potniku svetovati, da ga pred vsem spleže. Visokost meri 280 čevljev, in se na vrh pride brez vsake težave, le nekoliko je stopnic; drugače se gre po 38 napetih potih, kakor po ulici, iz kota v kot.

Tik na desno pri cerkvi sv. Marka leži poslopje dožev. Oko tujca strmi, kedar gre od sobe do sobe in pregleduje mojsterske slike, ktere so barvale najslavnejših umetnikov vajene roke. Duh se ne more nasititi pregledaje sliko, ki predstavlja rajsko veselje, delo Jak. Tintorettoja. Izpeljava je tako velikanska, da še nje ni zamogel

nikdo posneti. Kamor oko obrneš, je zaznamvana umetnost. Edino če prideš v skrivne kraje, kjer se je kaj solz prelivalo, bode se tužnost tvojega srca poprijela, to je kraj, kjer so zakrivneže, pa tudi nedolžne, ktere je novošljivost, sovraštvo, ali kaka druga zvijača izdala, zapirali in potem morili. Po ozkih stopnicah se pride do nesrečnega prostora. Srce gledalca nemirno bije, kedar gleda poredoma ozke, nizke, mokrotne ječe, 16 po številu. Ena zmed teh se kaže, kjer se je obsojenec 48 ur na smrt pripravljaj; druga, kjer se je skozi debeli žezezen križ spovedaval in skozi oko prejemal sv. obhajilo. V enem kotu je morišče, kjer so sirote ob glavo devali ali davili. Mrliča so potem na skrivnem do vode spustili, tam po noči na ladjo nabasali, na globoko morje peljali in ribam za gostijo pometali. Tudi se vidi mučenišče z nekaj orožja. Ves nemiren in pobit si potnik komaj odehne, kedar stopi iz teh z gujilim zrakom napoljenih krajev pod prosto nebo.

(Nastavek prih.)

Smešničar 8. Lovec stoji pri potoku. Unkraj potoka zagleda lepega ptiča na drevesu ter nameri na njega. Med tem ko sproži, skoči nesrečna riba v potoku kvišku in od kroglice zadeta pade mrtva v vodo. Kroglica pa leti še dalej naprej in zadene tudi ptiča na drevesu. Ali za drevesom je na hribu zajc ležal. In tudi ta je padel. — Ta prigodba mora že zato resnična biti, ker njo je nek lovec bil prvič povedal.

Razne stvari.

(Za Orožnov spominek) so darovali: Nekateri bogoslovci mariborski 5 fl., g. Borsečnik 2 fl., dr. Jan. Lipold 2 fl., Ferd. Jan 2 fl., Fr. Breljih 1 fl., Jož. Žičker 1 fl., B. Poznič 1 fl., Jož. Sever 1 fl., J. Kolednik 1 fl., Fr. Dovnik 1 fl., Vek. Kos 1 fl., V. Dietrich 1 fl., J. Šribar 1 fl., P. Vozu 1 fl., dr. Jož. Schutz 1 fl., Fr. Klaužer 1 fl., And. Kajtna 1 fl., A. Jazbec 1 fl., Fr. Brunner 2 fl., V. Stiplovšek 1 fl., Fr. Cizej 50 kr., Fr. Rojko 1 fl. in g. Presečnik 1 fl. Prenesek 60 fl. 90 kr. Skupaj 91 fl. 40 kr.

(V Središču) smo zopet imeli 14. t. m. zjutraj ogenj. Zgorela je hiša z vsem gospodarskim poslopjem mesarju Jakl'nu, ko si je nekatere dneve poprej bil hleve iz nova postavil in pokrtil. K sreči je bil zavarovan.

(God svitlega cesarja) so Mariborčani na predvečer z baklado slavili. Na velikem trgu je nekdo pozabil vprežena vola, ki sta se nenavadnega hrupa ustrašila in proti mostu všla, ter nekega vojaka lovca precej hudo ranila. Policija volov poprej nič ni videla!!

(Stekle svinje) so morali pobiti dati pri sv. Petru pod Mariborom. Nesrečo je zakrivil nek tuj, velik pes, ki je svinje bil zgrizil. Prva je